

Przed-
płata:
(za egz.
nieob-
wiązko-
we) na
miesiąc
styczeń
1,00 zł.

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatów Krotoszyńskiego i Pleszewskiego

wychodzi w środy i soboty

Cena
ogłosze-
nia: miej-
scow.
za wiersz
mili-
metry
(1-lam.)
lub jego
miejsce
6 groszy

ADMINISTRACJA: ZAKŁAD GRAFICZNY — KOŹMIN. UL. PLESZEWSKA 1

REDAKCJA DZIAŁU URZĘDOWEGO — STAROSTWO W KROTOSZYNIE — TELEFON 60

**Uchwały podatkowe Sejmiku Powiatowego
w Krotoszynie na posiedzeniu dnia 21 listopada 1925 r.**

1. Dodatki powiatowe do podatku gruntowego na rok 1926

„Sejmik Powiatowy w Krotoszynie uchwała pobrać na rok 1926 dodatek powiatowy do państwowego podatku gruntowego za rok 1926 w myśl art. 2, 3 i 24 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) oraz ustawy z 15. VI. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505) i rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18. XII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1117) w wysokości następujących procentów od państwowego podatku gruntowego za rok 1926 razem z dodatkiem progresywnym:

a) z obszarów dworskich w wysokości	100	%
b) z gmin wiejskich	60	%
c) z miast	20	%

„Dalej uchwała się po myśli art. 54 ust. 2. wyżej wymienionej ustawy, że powyższy podatek powiatowy winien być zapłacony w czterech równych ratach kwartalnych a terminy płatności tych rat ustanawia się na pierwszych czternaście dni drugiego miesiąca każdego kwartału, czyli że pierwsza rata jest płatna od 1-go do 15-go lutego, druga od 1-go do 15-go maja, trzecia od 1-go do 15-go sierpnia, czwarta od 1-go do 15-go listopada.“

(Uchwała ta nie podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.)

2. Dodatki powiatowe do podatku dochodowego na rok 1926

„Dodatków do państwowego podatku dochodowego na rok 1926 na razie się nie uchwała wobec spodziewanego pokrycia nadwyżką z roku 1925.“

3. Dodatki do państwowego podatku przemysłowego.

„Sejmik powiatu krotoszyńskiego na posiedzeniu z 21. XI. 25 r. zatwierdza następującą uchwałę Wydziału Powiatowego z dnia 23. IX. 25 r.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 11. VIII. 23 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) Wydział Powiatowy uchwała z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Sejmik Powiatowy pobrać na rok 1926 dodatki samorządowe do państwowego podatku od przemysłu i handlu w maksymalnej wysokości przewidzianej w art. 119 ustawy z dnia 15. VII. 25 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 550) a mianowicie: od przedsiębiorstw i zajęć wykonywanych w gminach wiejskich i obszarach dworskich.

Polowę pobranego podatku z gmin wiejskich wypłaci powiat tym gminom wiejskim, na których obszarze przedsiębiorstwa i zajęcia przemysłowe są wykonywane.“

(Uchwała ta nie podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.)

4. Dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

„Nie uchwała się żadnych dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków na rok 1926.“

5. Zmiana statutu o pobieraniu samorządowej opłaty od umów.

Sejmik uchwała jednogłośnie:

„§ 1 ust. 1. statutu powiatu krotoszyńskiego z dnia 10 maja 1924 r. w przedmiocie pobierania samorządowej opłaty od umów o przejście własności nieruchomości zmienia się o tyle, że stawka procentowa opłat wynosi 2 %

(Województwo przyjęło uchwałę reskryptem z dnia 9. XII. 1925 r. L. dz. 10130/25 III. do wiadomości.)

6. Statut podatku od polowań.

STATUT

powiatu krotoszyńskiego o podatku od prawa polowania.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) wprowadza się na rzecz powiatowego związku komunalnego podatek od prawa polowania.

§ 1.

Od wykonywania prawa polowania pobiera się podatek komunalny.

§ 2.

Podatkowi od prawa polowania podlegają wszelkie osoby fizyczne i prawne, posiadające na terenie obszarów dworskich, na mocy prawa własności gruntu, dzierżawy prawa polowania lub innego tytułu prawnego własne tereny do polowania.

§ 3.

Podatek wynosi ośm (8) groszy od 1 hkt. i winien być zapłacony z góry w ratach półrocznych 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

§ 4.

O wysokości wymierzonego podatku Wydział Powiatowy zawiadamia płatników przez doręczenie im nakazów płatniczych, w których jednocześnie wskazany jest termin płatności podatku.

§ 5.

Odwolanie w sprawach wymiaru podatku wnosić należy w terminie i trybie przewidzianym w § 69 i następujących ustawy o daninach komunalnych z dnia 14. VII. 1893 r.

§ 6.

Nieuiszczony w terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, kar za zwłokę i odsetek za odroczenie według postanowień zawartych w ustawie z dnia 31 lipca 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721).

§ 7.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości 345,9 zł o ile wykroczenie jest karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11. VIII, 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747)

§ 8.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu przez władzę nadzorczą oraz po ogłoszeniu w sposób w danej miejscowości przyjęty. Równocześnie traci moc obowiązującą statut z dnia 10 maja 1924 roku (Orędownik Powiatowy z 14. VI. 24 r. Nr. 45.)

(Województwo przyjęło uchwałę reskryptem z dnia 9. XII. 1925 r. L. dz. 16129/25. III. do wiadomości.)
— L. dz. 3150/25 W. P. —

Krotoszyn, dnia 16 grudnia 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Dr. Dalbor.

Wybory i mianowania.

Jako przełożonego obszaru dworskiego w Helenopolu zatwierdzam leśniczego p. Feliksa Kabzę.

Nominację p. Ignacego Janiaka niniejszem odwołuję.

Krotoszyn, dnia 22 grudnia 1925 r.

Starosta: Dr. Dalbor.

Wnoszenie skarg do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zwraca uwagę, celem uniknięcia niepotrzebnej zwłoki w załatwianiu spraw, że skargi oraz wszelkie dalsze pisma będące z nią w związku, wnoszone do tego Sądu winny być w myśl § 66 ustawy o ogólnym zarządzie kraju (Zb. Ust. Pr. str. 195) załączone zawsze w dwóch egzemplarzach.

Krotoszyn,
Pleszew, dnia 23 grudnia 1925 r.

Starosta: Dr. Dalbor.
Starosta, Kutzner.

Zgłaszanie miejsc zamieszkania przez rezerwistów i pospolitałów.

Zdarzają się wypadki, że szeregowi rezerwy wzgl. pospolitego ruszenia zgłaszają zmiany miejsc zamieszkania w poszczególne posterunki policji państwowej rozmieszczonych po wioskach.

Postępowanie takie jest sprzeczne z § 497 rozporządzenia do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej. Właściwym urzędem dla spraw meldunkowych jest w tych wypadkach Urząd Gminny.

Posterunkom P. P. polecam, aby nie przyjmowały wogóle zgłoszeń szeregowych rezerwy wzgl. posp. ruszenia, lecz, by kierowały ich z tą sprawą do właściwych Urzędów gminnych.

Krotoszyn,
Pleszew, dnia 22 grudnia 1925 r.

Starosta: Dr. Dalbor.
Starosta, Kutzner.

Wystawianie świadectw pochodzenia koni.

W ślad za moim zarządzeniem z dnia 23. października 1925 r. ogłoszonym w Orędowniku Powiatowym z dnia 28. października 1925 r. Nr. 85 zarządził p. Wojewoda okólnikiem z dn. 4 grudnia 1925 r. L. dz. 49780/25, co do wystawiania świadectw pochodzenia na konie zarządzonych ustawą z 13. II. 1843, na zasadzie § 17 ustawy pomorowej z dnia 26. 6. 1909 r. Dz. Ust. Rz. niem. str. 519 oraz §§ 16 i 17 rozp. policyjnego dot. zaraz zwierzęcych Ministerstwa Rol. Domen i Lasów z dnia 1. 5. 1912 do powyższej ustawy, by

świadectwa na konie wydawali ośnośi sołtysi (przełożony obszaru dworskiego) gminy, w miastach zaś kierownik Magistratu a w Bydgoszczy, Gnieźnie, Inowrocławiu i Poznaniu komisarijaty policyjne.

Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na konie miejscowe i to tylko w przepisanej formie.

Urząd Wojewódzki posiada gotowe sznurowane formularze świadectw pochodzenia na konie w blokach po 100 szt., które tam za zwrotem kosztów nakładu można zamówić.

Krotoszyn,
Pleszew, dnia 23 grudnia 1925 r.

Starosta: Dr. Dalbor.
Starosta, Kutzner.

Rodacy!

Zachwiała się waluta polska,

bo budżet państwowy przerósł siły finansowe społeczeństwa,
bo żyliśmy nad stan w samorządach, w instytucjach państwowych, w produkcji przemysłowej i handlu, bo importowaliśmy ponad miarę artykuły zbytku.

Zachwiała się waluta polska,

bo oparliśmy Bank Polski na niedostatecznym kapitale akcyjnym,
bo pieniądź w obiegu nie starczył dla obrotu i kredytu, bo brak kredytu wywołał zastój w produkcji przemysłowej i handlu, a powstrzymywał rozwój produkcji rolniczej.

Wybujałość żądań klasowych i partyjnych wśród nas samych odbijała się — jak zwierciadło — w działalności izb Ustawodawczych. Złe sobą rządzyliśmy, złe o nas radzono i złe nami rządzono.

Dopiero w obliczu bezpośredniej ruiny postawie nasi utworzyli rząd koalicyjny, który zasługuje na poparcie. Rząd redukuje wydatki do półtora miljarda, pracuje gorączkowo nad reformą administracji i dalszym zmniejszeniem wydatków.

Wszelkie wysiłki rządu koalicyjnego, który do przeprowadzenia swych zadań potrzebuje kilka miesięcy czasu, zawiodą jednak, jeżeli natychmiast nie pospieszymy Rządowi i Bankowi Polskiemu z pomocą w utrzymaniu kursu złotego na tym poziomie, który przyjęto przy układaniu budżetu.

W zrozumieniu że Rząd i Bank Polski nie mają środków pieniężnych na ratowanie waluty i że pożyczka zagraniczna w porę nie wylejnie, szukajmy pomocy w jedynem natychmiast dostępnem źródle w sobie samych.

Dzisiejszy spadek złotego i ciągłe jego wahania, to jutrzejsza dalsza dezorganizacja życia gospodarczego drożyzna i strejki, wzrost bezrobocia i rozruchy głodowe, ruina bezpieczeństwa i ładu społecznego, a temsamem unicestwienie wszelkich dodatnich poczynań Rządu i strata nadziei na jakąkolwiek pomoc finansową z zewnątrz.

Ratunek jedyny w pożyczce wewnętrznej dla Banku Polskiego na podwojenie jego zasobów. Nie mamy pieniędzy, więc oddajmy na pożyczkę posiadane złoto, klejnoty i srebro.

Poczucie obowiązku obywatelskiego i prosty instykt samozachowawczych nurzuca warstwom posiadającym konieczność powierzenia Bankowi Polskiemu tej części majątku, która nie niesie odsetek i nie pomnaża się zaś w rękach Banku Polskiego nabierze siły twórczy, uzdrowi walutę, ożywi przemysł i handel, wzmocni produkcję rolniczą, odsunie grozę przewrotów socjalnych.

Obywatele miasta Lwowa i lwowskiego województwa spiesząc ojczyźnie i sobie z pomocą, postanowili oddać część swego mienia, tj. złoto, klejnoty, srebro lub obce waluty w formie pożyczki Bankowi Polskiemu.

Z ich mandatu zwracamy się jako **Lwowski Komitet propagandy za pożyczką wewnętrzną** do Was Rodacy z prośbą, abyście się sprzymierzili z nami do wspólnego czynu. Niech sieć Komitetów przy zachowaniu organizacji wojewódzkiej pokryje Polskę niech ich agitacja zbudzi śpiących, pozyska nieutnych, pociągnie nawet chciwych.

Programem naszym wspólnym: pożyczka na podwojenie zasobów Banku Polskiego, przez oddanie złota i srebra, klejnotów i walut obcych!

A że przy wszystkich pożyczkach państwowych poprzednie Rządy zawiodły nasze zaufanie i wywłaszczyły nas w imię złe zrozumiałego interesu państwowego z pobranych pieniędzy, przeto zrobimy zastrzeżenia, które i Wy pod rozważą wziąć chęćcie: Komitet państwowy, utworzony, z delegatów województw, zawarować musi że ani grosza nie dajemy na deficyt budżetowy, a wszystko przeznaczamy dla Banku Polskiego, że jest to nienaruszalny skarb na utwierdzenie waluty, że przy zbieraniu i szacowaniu, aż do chwili formalnego przejęcia wszystkich wartości przez Bank Polski czuwać będą mężowie zaufania wyznaczeni przez komitę, że pożyczka i jej oprocentowanie w złocie zostanie hipotecznie zabezpieczona na majątku Państwa.

Tylko gwarancje usuną nieufność i zachęcą obywateli do nowych koniecznych, ciał.

Lwowski Tymczasowy Komitet propagandy za pożyczkę wewnętrzną:

Paweł Garapich	Marja Demelówna
Wojewoda Lwowski	
Dr. Stanisław Głabiński	Bronisław Laskownicki
poseł	prezes Tow. Dzień. Polsk.
Juljan Obirek	Dr. Leon Reich
Wiceprezydent miasta Lwowa	poseł
Dr. Henryk Rosmarin	Dr. Leonard Stahl
poseł	Wiceprezydent miasta Lwowa
	Jan Wasung.

Wykupowanie świadectw przemysłowych.

Wobec ukazania się w prasie mylnych informacji w sprawie rozłożenia na raty należności za świadectwa przemysłowe (patenty) na rok 1926, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że tryb nabywania wyminionych świadectw na rok 1926, nie uległ żadnej zmianie, że świadectwa winny być bezwarunkowo wykupione jednorazowo i w terminie ustawowym, tj. do dnia 31. grudnia 1925 r.

Zwraca się przytem uwagę na to, że władze skarbowe bezwzględnie przystąpią z dniem 2. stycznia 1926 r. do lustracji przedsiębiorstw a winni prowadzenia takowych bez świadectw przemysłowych ulegną karze grzywnień na zasadzie art. 98 ustawy o podatku przemysłowym od 3—20-krotnej kwoty nieuiszczonej za świadectwo. Nadto w razie niewykupienia świadectwa w ciągu 14-tu dni od daty sporządzenia protokołu, władze skarbowe w myśl postanowienia art. 112 tejeże ustawy zarządzą zamknięcie przedsiębiorstwa.

Należy przeto w interesie samych płatników zaopatrzenie swych przedsiębiorstw w odpowiednie świadectwa przemysłowe na rok 1926 w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31. grudnia 1925 r.

Powyższy odpis komunikatu Ministerstwa Skarbu podaje się do publicznej wiadomości.

Krotoszyn, dnia 22. grudnia 1925 r.

Urząd Skarbowy podatków i opłat Skarbowych.

Smektała.

Obwieszczenie!

Plaga szczurów wzmagą się w mieście naszym coraz bardziej i dla tego zarządzamy niniejszem ogólnie trucie szczurów w obrębie miasta Krotoszyzna ciastem fosforowem, w dniu 29 grudnia 1925 r. między godziną 10-tą przedpołudniem a godziną 4-tą popołudniem.

Wzywam wszystkich właścicieli domów wzgl. ich zastępców, by w oznaczonym dniu i czasie wymienioną truciznę na szczurów na swoich realnościach wyłożyli i to w taki sposób, by zwierzęta domowe nie miały do niej przystępu i nie poniosły uszczerbku na zdrowiu, za co właściciele domów wzgl. ich zastępców czyni się odpowiedzialnymi.

Truciznę należy nabyć kilka dni przed jej wyłożeniem w tutejszych drogerjach i aptekach.

Zezwolenie na zakup trucizny udziela niżej podpisany urząd o które należy się postarać zaraz po ogłoszeniu niniejszego zarządzenia.

Wytepienia szczurów w terminie oznaczonym można także polecić p. Stanisławowi Golisowi zawodowemu łepicielowi szczurów zamieszkałemu w Krotoszynie ul. Woskowa 2 (restauracja Żaka).

Kto się do niniejszego zarządzenia nie zastosuje będzie karany grzywną do 30 złotych lub 3 dniami aresztem.

Krotoszyn, dnia 15 grudnia 1925 r.

Urząd Policynjny

Klemczak, burmistrz.

Dział nieurzędowy

Z Izby Rzemieślniczej.

Do komisji egzaminacyjnych.

Wobec zbliżających się terminów egzaminacyjnych w zawodach rzemieślniczych, zwracamy się do PP. przewodniczących komisji egzaminacyjnych i cechmistrzów z prośbą, aby przestrzegali wyznaczone terminy egzaminów w ich obwodach i dbali o przeprowadzenie ściślejszych egzaminów, albowiem dochodzą nas wieści, że komisje egzaminacyjne nie wypełniają należycie swych zadań i obowiązków oraz nie przeprowadzają egzaminów w myśl wydanego w tym celu przez tutejszą Izbę Rzemieślniczą, „Podręcznika do egzaminów“.

Jednym z największych błędów, jaki owe komisje popełniają, jest dopuszczanie do egzaminów uczniów, którzy nie ukończyli szkoły kształcącej i nie posiadają świadectwa ukończenia, lub uczyli się u mistrzów.

„Przepisy Terminatorskie“ wyraźnie nakazują wszystkim mistrzom trzymającym uczniów w nauce, aby posyłali owych uczniów do szkoły kształcącej i dali im na to zwolnienie z pracy pod rygorem kary więzienia.

Szczególnie w dzisiejszych czasach, gdzie młodzież nasza wychowana w niewoli małe zna język ojczysty, należy kłaść na to jaknajwiększą bacność. Zachodzą nieraz wypadki, że uczeń nie umie pisać ani czytać w ojczystym języku, a mimo to zbliży egzamin. Strach wtedy pomyśleć, jakie to będzie nasze rzemiosło w przyszłości. Zamiast podnieść się kulturalnie, to będzie upadać.

Dlatego z największą starannością należy przeprowadzać część teoretyczną egzaminu. Każdy kandydat powinien doskonale znać wiadomości, podane w „Podręczniku do egzaminu ogólnego“ wydanego przez Izbę. Najważniejsze są wiadomości z geografii, historii, piśmiennictwa ustroju Polski, z rachunkowości, z nauki o miarach i wagach, z kalkulacji i prowadzenia

